№. 251. Kraków 30 Października. — Sroda Rok 1850

Wychodzi w Krakowie
codziennie, wyjąwszy niedziele i święta.
Cena:
W KRAKOWIE miesięczna 5 złp.; kwartalna 14 złot. polską monetą.
W KRAJU kwartalna razem z przesyłką pocztową 4 złr. 20 kr. m. k.
Przedpłata
przyjmuje się w biurze Expedycyi CZASU przy rogu Szczepańskiéj ulicy Nr. 369.
Pieniądze przesyłają się bezpłatnie pocztą wprost do biura Expedycyi Czasu wyraziwszy na kopercie: Prenumeracyjne pieniądze

CZAS

Przyjmują się
OGŁOSZENIA, rozprawy, odezwy wszelkiego rodzaju.
DONIESIENIA literackie, księgarskie, handlowe, przemysłowo rolnicze itp.
UWIADOMIENIA tyczące się sprzedaży, kupna, dzierżaw itp
Za opłatą
od wiersza petytowego za jednorazowe umieszczenie po 8 groszy następne po 3 grosze.
Listy
nie frankowane nie przyjmują się, wyjąwszy od stałych lub znanych korespondentów.
Numer pojedynczy kosztuje 8 groszy.

Nr 13,818-14,135. [302-2-3]

Obwieszczenie.

Podaje się do powszechnéj wiadomości z strony c.k. Komisyi Gubernialnéj w Krakowie, że opróżniona w Uniwersytecie Jagellońskim w Krakowie katedra patologii i specyalnéj terapii, tudzież kliniki medycznéj w drodze konkursu stanowczo obsadzoną być ma.

Ubiegający się o powyższą posadę, winni są stosownie ułożone prośby, w których swe naukowe usposobienie do wakującéj katedry wykazać, i dyplom na doktora medycyny dołączyć mają — najdaléj do ostatniego miesiąca listopada 1850 r. do c. k. Komisyi Gubernialnéj w Krakowie nadesłać.

Wiadomość o bliższych warunkach, pod któremi katedra rzeczona powierzoną być ma — może być powzięta od Wydziału lekarskiego tegoż Uniwersytetu. Kraków d. 29 września 1850.

Ettmayer,
Szef c. k. Komisyi Gubernialnéj.

Przegląd Polityczny.

Im bardziéj do stanowczéj chwili w sprawie niemieckiéj zbliżamy się, tém liczniejsze krążą pogłoski względem sposobu jéj rozwiązania. Tak np. ze względu na konstytucyą niemiecką mówią, że Austrya zgadza się na wolne konferencye, za któremi się i Rossya oświadczyła. O stanowisku wojsk bawarskich i pruskich niewiemy nic nowego. Frankfurtski Bundestag zażądał, ażeby Prusy w ciągu trzech miesięcy wycofały wojska swoje z Badeńskiego, a półurzędowa gazeta z Karlsruhe oświadcza, że W. Książę i jego ministrowie będą już umieli sami rządzić.

Z dniem 24go b. m. upłynął termin dany oficerom heskim do namysłu, ale dotychczas nie zmienili oni swego zdania. W skutek tego Bundestag miał nakazać rozwiązanie armii heskiéj, a Elektor postanowił wedle nowego prawa wyborczego nowéj konstytucyi, zwołać dwie Izby w Kassel. Byłby to krok niesprawiedliwy, chcieć wynagrodzić nową niesprawiedliwością, a zresztą cóż zaręczy, że nowa konstytucya podobnie jak dawna zgwałconą nie będzie, jeżeli się tego okaże potrzeba.

Jeden z dzienników prowincyonalnych francuskich ogłosił spis dzienników subwencyonowanych przez Elizeum. Według niego *le Pays* pobiera 15,000 fr., *Patrie* i *Constitutionnel* po 10,000 fr., *Pouvoir* i *Moniteur du Soir* po 5000 fr. miesięcznie. Oprócz tego p. Granier de Cassagnac, który pisuje do *Constitutionnela* i *Pouvoir*, z kassy Elizejskiéj odbiera pensyą roczną 30,000 fr. Jakkolwiek faktu tego nietrudno się było domyślać, to przecież objawiony publicznie wywoła bezwątpienia dość niską polemikę, która wiele zaszkodzić może kwestyi przedłużenia władzy i przyszłorocznéj dotacyi prezydenta. Chwila zebrania się Izby jest już niedaleką i jeżeli reprezentanci odmówią 3 milionów, wojna między prezydentem a Zgromadzeniem na nowo wybuchnie. Do powyższéj publikacyi dołączyć należy następny fakt równie gorszący: Jeden z ostatnich nnmerów *le Pays*, który dowodził konieczności cesarstwa, rozrzucono w kilku tysiącach egzemplarzy po koszarach. Skoro to doszło jenerała Changarnier, zgromił surowo oficerów i zakazał w koszarach wszystkich Elizejskich dzienników. Ministeryum na zakaz ten odpowiedziało zakazem tamże *Ordre*, dziennika który w duchu orleańskim, ale z większą niż *Débaty* dla Rzeczypospolitéj sympatyą jest redagowany.

Być może, że drobne te okoliczności dla tego tylko stają się głośniejszemi, iż w chwili zawieszenia broni nie ma bardziéj interesujących przedmiotów rozmowy; jednakowoż mimo oględności z jaką dzienniki elizejskie występują, dojrzeć łatwo, że pokój nie jest długo trwały, że na zaczepkę organów prezydenta, opozycya znajdzie broń pod ręką, a w ten sposób kwestya władzy i dotacyi spadnie bardzo nisko.

Słychać, że w Lyonie odkryto tajne zapasy prochu i amunicyi, które naczelnik niewiadomego dotąd spisku p. Gent, były reprezentant, nagromadził. W obec spo ojności panującéj obecnie we Francyi i w obec jej dążności do pokoju, wiadomość tę uważać należy za fałszywą, albo też autorów podobnego zamachu za szalonych. — Ostatnie wiadomości z Agieru odebrane w Paryżu, donoszą o najzupełniejszym pokoju, który nawet w burzliwszych prowincyach panuje. Ten stan rzeczy Francya winna zawdzięczyć mądréj administracyi jen. Charron, który został oddalony bez przyczyny, a w którego miejsce jen. Hautpoul już się wybiera.

— Wspomnieliśmy przed kilkoma dniami według dep. telegr. o wspólnych propozycyach Francyi i Rossyi w sprawie szleswickiéj i o zawezwaniu do nich gabinetu St. James. Dzisiaj znajdujemy w dziennikach angielskich dokładniejsze w tym względzie szczegóły. Francyi i Rosyi chodzi o zakończenie wojny szleswickiéj i w tym celu (!) mocarstwa te mają zamiar zająć prowincye Nadreńskie i Szląsk aby zmusić gabinet berliński do wykonania traktatu z Danią zawartego, to jest: do interweniowania w Holsztynie i zmuszenia rejencyi szleswickiéj do pokoju. Takie są według dzienników angielskich propozycye francuzko-rosyjskie; aczkolwiek czytamy je w dziennikach bardzo wiarogodnych jak *Times* i *Globe*, mimo to zdają nam się one niepodobne do prawdy, bo środki proponowane są tak dziwne, że te same dzienniki ogłaszają przedewszystkiém, że gabinet angielski do nich się nie przychylił. Wierzymy temu chętnie, tém bardziéj że groźba zajęcia Szląska lub prowincyj Nadreńskich łatwiejszą jest niżeli jéj wykonanie. Wszelako godnym jest uwagi artykuł *Globa*, który w ten sposób się kończy:

„Anglia dała liczne dowody przychylności swojéj ku swemu konstytucyjnemu i protestanckiemu sprzymierzeńcowi (Prusom), odradzając królowi duńskiemu gwałtowne zajęcie Holsztynu i nakłaniając go do przyjęcia środków pojednawczych. Ale Prusy powinnyby się przekonać, że ta życzliwość z naszéj strony nie zawsze zdoła zagłuszyć sprawiedliwych żalów innych mocarstw. Jéj wytrwałość w polityce otwartéj i lokalnéj musi ją skłonić do wystawienia Prus na środki przymusowe ze strony Francyi i Rosyi, od których gabinet angielski ani nie będzie mógł, ani nie będzie chciał Prusy zasłonić.“

Dubiecko 25 października. (Kor.) Nie będzie zapewne dla czytelników „Czasu“ obojętném, dowiedzieć się o dalszych podróżach statku parowego *Kraków*, explorującego komunikacye wodne Galicyi. Pośpieszam zatém donieść, że ten parostatek, który na Dunajcu dotarł do Tarnowa, na Sanie nierównie daléj posunął się w głąb kraju; dziś bowiem ku wieczorowi przybył tu do Dubiecka i to z największą łatwością. Koryto Sanu wszędzie okazało się dostatecznie głębokie; można więc świetne rokować nadzieje dla żeglugi parowéj w téj stronie. Hr. Andrzej Zamojski w liczném towarzystwie przybywszy z Krasiczyna, po krótkim wypoczynku w ogrodzie zamkowym hr. Krasickich, tego samego wieczora odpłynął napowrót do Krasiczyna, zkąd już wraca prosto do Warszawy.

Tarnów 16 paźdz. Dnia 20 września r. b. otrzymał urząd cyrkularny przez dominium hrabstwa Tarnowskiego wiadomość, że dnia poprzedzającego znalazł chłopiec ze wsi na polu niedaleko drogi wiodącéj z Tarnowa przez górę ś. Marcina, obnażonego trupa męzkiego.

Obdukcya wykonana dnia 20 sierpnia na trupie przez lekarza cyrkularnego dowiodła jawnie, że mężczyżna ten stał się nieszczęśliwą ofiarą umyślnego morderstwa, i że morderstwo to wykouał jeden tylko sprawca. Opisanie trupa w raporcie każe się nadto domyślać, że zamordowany należał do wyższego stanu. Szybko rozszerzona po mieście wiadomość o tym nadzwyczajnym wypadku zwabiła mnóstwo ludzi dla oglądania trupa, ale nikt go nie poznał. Z początku myślano wprawdzie, że zamordowany jest to ksiądz, a mianowicie proboszcz ze wsi Gumnisk, śledztwo atoli w tym względzie wykonane okazało, że wspomniony proboszcz znajduje się w zupełnym stanie zdrowia.

By tedy wyśledzić, kto był zamordowany i uwięzienie nieznanego mordercy podobném uczynić, ogłoszono w całym cyrkule dokładne opisanie trupa, sąsiednie 4ry urzęda cyrkularne w Rzeszowie, Jaśle, Sączu i Bochni wezwano także do ogłoszenia i przesłano to ogłoszenie oraz sądowi kryminalnemu w Rzeszowie, a dominium Tarnowskiemu nakazano równocześnie wykazanie stanu sprawy i przesłanie sądowi kryminalnemu.

Wszystkie te środki nie przywiodły jednak dotychczas do żadnego rezultatu, i zdaje się przeto, że zamordowany był osobą w téj okolicy zupełnie nieznaną, a więc zapewnie przejeżdżającą. Nawet miejsce wykonania zbrodni nie wykryte dotychczas, bo że morderstwo nie zostało popełnione w miejscu gdzie trupa znaleziono, niepodlega według dostrzeżonych znaków żadnéj wątpliwości.

Sanok 16 paźdz. Na dniu 15 b. m. zgorzała Olchowska stajnia ogierów nr. 2 w skutek pożaru, który się wszczął tamże o godzinie 7 wieczorem i gwałtownego wichru przytém, tak dalece, że tylko uszkodzone mury pozostały po niéj. Olchowa oddalona jest o pół godziny drogi od Sanoka, lecz oddzielona rzeką Sanem, która właśnie teraz wezbrawszy z powodu ciągłych deszczów utrudniała wielce przewóz promami, niemogła spodziewać się spieszném pomocy z Sanoka i ograniczona była na razie na własne środki ratunku; zwłaszcza że ludność miejscowa okazała się opieszałą i nikt z pomiędzy niéj nie przybył na miejsce przypadku aż do przybycia pana komendanta z Sanoka. Przecież powiodło się przytomności umysłu pana rotmistrza i podrzędnego personalu wyratować wszystkie ogiery a poczęści już także i rekwizyta stajenne, gdy nakoniec przybyło także wojsko, sikawka, kilku urzędników i mieszczan z Sanoka, których wspólnemu usiłowaniu udało się wkrótce ugasić zupełnie pożar. Ogiery musiały stać pod gołém niebem, kilka z nich wyrwało się i leciało w ogień, tak że z wielką trudnością tylko zdołano ich pochwytać, wyjąwszy jednego tylko, który spłoszony popędził do poblizkiego lasu; mimo to ucierpiało kilka z nich bardzo. (G. L.)

Lwów 20 października. W tutejszéj c. k. wszechnicy będą podczas bieżącego kursu zimowego wykładać następujące przedmioty:

A. *W fakultecie teologicznym.*

1. Historyę kościelną, profesor dr Onufry kawaler Krynicki.
2. Język hebrajski i archeologię biblijną, profesor dr Jan Kucharski.
3. Dialekta oryentalne (arabski, syryjski i chaldejski) profesor dr Jan Kucharski.
4. Dogmatykę w języku łacińskim, profesor dr Sebastyan Tyczyński.
5. Dogmatykę w języku halicko-ruskim, suplent Jakób Ciepanowski.
6. Teologię moralną, profesor dr Benedykt kawaler Lewicki.
7. Teologię pastoralną w języku polskim, profesor dr Julian kawaler Zagórski.
8. Teologię pastoralną w języku halicko-ruskim, docent prywatny Antoni Juzyczyński.

(Katedry języka greckiego i biblii nowego testamentu jako też wyższéj egzegetyki są opróżnione).

B. *W fakultecie jurydyczno-politycznym.*

a) Przedmioty w zawodzie umiejętności ogólnych.

1. Encyklopedyę umiejętności jurydyczno-politycznych, profesor dr Edward Herbst.
2. Początki filozofii prawa i prywatne prawo natury, profesor dr Edward Herbst.
3. Ekonomię polityczną i naukę finansową, profesor dr Jan Pazdziera.
4. Naukę policyjną i politykę kultury, profesor dr Jan Pazdziera.
5. Teoryę statystyki i statystykę austryacką, profesor dr Albin Hammer.
6. Naukę powszechnéj obrachukowości, profesor dr Józef Schrott.

b) Przedmioty jurydyczno-administracyjne.

7. Kameralistykę, profesor dr Albin Hammer.

c) Przedmioty sądownicze.

8. Austryacką procedurę kryminalną, profesor dr Edward Herbst.
9. Instytucye prawa rzymskiego, profesor dr Franc. Kotter.
10. Naukę o posiadaniu podług rzymskiego i austryackiego prawa, profesor dr Franc. Kotter.
11. Prawo dziedziczne podług kodeksu rzymskiego i austryackiego, profesor dr Franc. Kotter.
12. Austryackie prawo cywilne, profesor dr Jędrzej Fangor.
13. Stylistykę urzędową i sądownictwo austryackie, profesor dr. Jan Scholz.
14. Procedurę w sprawach spornych, profesor dr Jan Scholz.

C. *W fakultecie filozoficznym.*

1. Ogólne początki filozofii i metafizykę, profesor dr Mikołaj Lipiński.
2. Historyę filozofii (aż do 3go wieku po Chystusie), profesor dr Mikołaj Lipiński.
3. Pedagogię, profesor dr Franciszek Amtmann.
4. Historyę powszechną (dzieje starożytne i średniowieczne Oryentu) profesor dr Antoni Wacholz.
5. Historyę państwa austryackiego (dzieje Czech i Węgier aż do Ferdynanda I), profesor dr Antoni Wacholz.
6. Histroryę naturalną (pierwsze początki i oryktognozyę), suplent Hiacynt Łobarzewski.
7. Wyższą matematykę, profesor dr Ignacy Lemoch.
8. Fizykę, profesor dr Aleksander Zawadzki.

9. Fizykę matematyczną, docent pryw. dr Wojciech Urbański.
10. Filologię łacińską (wykład od Horacego), profesor dr Karlmann Tangl.
11. Filologię grecką (wykład 22, 23 i 24 księgi Iliady), profesor dr Karlmann Tangl.
12. Estetykę grecką, profesor dr Karlmann Tangl.
13. Język polski, profesor dr. Jan Szlachtowski.
14. Historyę literatury polskiéj, prof. dr. Jan Schlachtowski.
15. Język halicko-ruski, profesor Jakób Głowacki.
16. Literaturę halicko-ruską, profesor Jakób Głowacki.
17 Język włoski, nauczyciel dr Jakób Shoklizh.
18. Literaturę włoską (Prosodyę i tłumaczenie klasyków włoskich), nauczyciel dr. Jakób Shoklizh.
19. Język francuski (gramatykę racyonalną i porównawczą), nauczyciel Karol Piechórski.
20. Historyę literatury francuskiéj) i filogiczny wykład jéj klasyków) nauczyciel Karol Piechórski.
21. Krytyczną gramatykę języka hebrajskiego, prywatny docent dr. Lazar Elias Igel.
22. Chaldejski język biblijny i Targumim, prywatny docent dr Lazar Elias Igel.
23. Historyę hebrajskiéj i chaldejskiéj literatury, prywatny docent dr. Lazar Elias Igel.
24. Język aramejski i rabinikę, nauczyciel Ephraim Israel Blücher.
25. Język samarytański, nauczyciel Ephraim Israel Blücher.
26. Język hebrajski, nauczyciel Ephraim Israel Blücher.

Lwów 22 paźdz. Gdy dla przepełnienia kilku klas tutejszego wyższego gimnazyum akademickiego, okazała się potrzeba utworzenia klas pobocznych, przeto otwiera się jeszcze w ciągu bieżącego roku szkolnego cztery klasy poboczne niższego gimnazyum przy tutejszém gimnazyum dominikańskiém, i urządzi się je na mocy wysokiego rozporządzenia ministeryum z d. 12 września r. b. l. 7632 na sposób zachodnio-galicyjskich gimnazyów.

Nauki w tych 4ch klasach, rozpoczną się z 2gim listopada r. b., co odnośnie do ogłoszenia z dnia 13 paźdz. r. b. liczba 12,119 do publicznéj podaje się wiadomości.

— 23 paźdz. Obchodząc uroczyście przybycie JEx. Namiestnika, miasto Lwów sprawiło zeszłéj soboty wielkie polowanie w kniejach na Ślepéj koło Zubrzy pode Lwowem. Dzień pogodny sprzyjał łowom pomyślnie, a JEx. zaszczycił je obecnością swoją. Wielu znakomitych gości, między innymi jenerałowie, pułkownicy, wielu z ochotników a miłośników sprawy łowieckiéj, przybyło użyć téj rozrywki, na którą miasto Lwów uprzejmie zaprosiło. Grono liczne obywateli miasta a sam pan burmistrz, jw. radca gub. Höpflingen-Bergendorf przyjmowali przybyłych z całą gościnnością. Na otwartszém miejscu w kniei wystawiony był ogromny szałas myśliwski, dokąd się zajeżdżało przez bramę ozdobioną w znamiona łowieckie. Po lekkiém śniadaniu ruszyli wszyscy na stanowiska, rozpoczęły się łowy i trwały do drugiéj popołudniu, poczém wydana była uczta w szałasie, i przy toastach rozmaitych, wnoszonych dla NPana, dla JEx Namiestnika, dla wszystkich gości obecnych i w odwet dla miasta i zaszczytnych jego przełożonych, spędzono jak najweseléj przeszło dwie godzin. Około piątéj, szóstéj, popowracali wszyscy do Lwowa, wdzięczni łaskawym względom wysokich gości i uprzejmości miasta Lwowa.

Wiedeń 28 paźdz. Jeden z węgierskich wychodźców w Londynie bawiących miał pisać, że tam czynią przygotowania do przyjęcia Koszutha i że przed sześcioma tygodniami udał się po niego okręt na wybrzeże Turcyi.

— Niemiecka Gazeta czeska donosi, że ministeryum odmówiło żądaniu kupców wiedeńskich o powiększenie liczby urzędników celnych.

— Starszy brat Cesarski arcyksiąże Ferdynand oddaje się marynarce i w towarzystwie majora hrabiego Coudenhove udaje się do Tryestu, skąd popłynie na kilka miesięcy do Ameryki.

Tryent. Tutejszy dziennik donosi, że arcyksiąże Rajner udaje się do Wiednia i urzędować będzie w centralnéj kancelaryi wojskowéj. W towarzystwie jego znajduje się major Babarczy. Tenże dziennik donosi, że tamtejszy garnizon otrzymał niespodzianie rozkaz 22go do wymarszu ku Roveredo. Mówiono tam o zmianie wojska i przemarszach innych oddziałów. Dziennik też Insbrucki donosi o licznych pochodach wojsk.

Peszt 26 października. *Wanderer* donosi, że odmawiano przyjęcia ładunków prywatnych na statki parowe w górę płynące z powodu przeznaczenia tychże pod rozporządzenie rządu.

— W tych dniach okradzioną została kasa kroackiéj dyrekcyi budownictwa w summie 6791 złr.— Nietylko kradzieże po Węgrzech, Siedmiogrodzie i Kroacyi są liczne, ale takowe często, osobliwie w pierwszych dwóch krajach zbrojną ręką się odbywają.

Waitzen. *Magyar Hirlap* donosi: Utworzyła się tu partya mająca na celu denuncyacye, aby tym sposobem sama urzędy opanować mogła. Dopięła też tego, zdawszy tu trzech urzędników, dwóch sędziów i jednego starostę miejskiego, których aresztowano i w Peszcie osadzono. Sąd wojenny po trzech tygodniach znalazłszy ich niewinnymi wypuścił na wolność, ale od urzędów odsądził. Od tego wyroku założyli jednak osądzeni apelacyę.

— Malarz Jan Straszyrybka były c. k. porucznik otrzymał rozkaz opuszczenia Pesztu w trzech dniach i stawienia się przed jeneralną komendą w Wiedniu. W czasie rewolucyi marcowéj był on jednym z tych pięciu oficerów, którzy żądali dymisyi; późniéj udawszy się do Pesztu wstąpił do niemieckiéj legii jako kapitan.

— W Raab przy spisach ludności wszyscy podali się za Madziarów. Żydów zamieszkałych na wyspie wpisano jako Niemców.

KROLESTWO POLSKIE

Warszawa 26 października. Jego C. K. Apostolska Mość N. Franciszek-Józef I, panujący Cesarz Austryacki w dniu wczorajszym przybył koleją żelazną z Wiednia do Warszawy.

Wieczorem tegoż dnia, NN. Państwo, J. C. Apostolska Mość N. Cesarz Franciszek-Józef, JJ. KK. Wysokości: Wielka Księżna Aleksandra Meklenburgsko-Szweryńska, Książę Fryderyk i Księżna Ludwika Niederlandzcy, JJ. CC. WW. Wielcy Książęta: Mikołaj i Michał Mikołajewicze i JO. Książę Namiestnik, znajdowali się w teatrze w Pomarańczarni, gdzie przedstawiono dwa akta *Lunatyczki*, i tańce perskie. Na przedstawieniu tém były także obecne osoby dworu Cesarskiego i zagranicznych, niemniéj inne zaproszone dnia tego.

JO. Książę Feliks Schwarzenberg, feldmarszałek-porucznik wojsk austryackich, prezes rady ministrów, minister dworu J. C. K. Apostolskiéj Mości i spraw zagranicznych Cesarstwa austryac. przybył z Wiednia do Warszawy.

W orszaku J. C. K. Apostolskiéj Mości znajdują się adjutanci, hrabiowie: Wrbna, O'Donnel i Schönfeld, tudzież dwaj urzędnicy ministeryum spraw zagranicznych.

Wczoraj wieczorem całe miasto jaśniało rzęsistą illuminacyą.

— 27 paźdz. Onegdaj o godzinie $10\frac{1}{2}$ rano, na tarasie przed pałacem Łazienkowskim, w obec N. Cesarza i Króla, i J. C. W. W. księżnéj Ołgi Mikołajewnéj, odbyła się parada oddziału pułku huzarów, imienia J. C. W.—Następnie w kościele śgo Aleksandra Newskiego w Łazienkach, odprawione zostało nabożeństwo, na którém znajdowali się N. Państwo, J. C. W. W. księżna Ołga Mikołajewna, JJ. CC. WW. Wielcy Książęta Mikołaj i Michał Mikołajewicz, dostojni książęta zagraniczni, osoby do dworów ich należące, JO. książę Namiestnik Królestwa, jenerałowie i inne znakomite osoby.

Przybyłego onegaj do Warszawy, o godzinie $2\frac{1}{2}$, N. Cesarza Austryackiego, N. Cesarz i Król, przyjmował w dworcu tutejszym kolei żelaznéj. Zaraz po przybyciu swojém, J. C. K. Apostolska Mość oddał wizytę N. Cesarzowéj i Królowéj w pałacu Łazienkowskim. Następnie zająć raczył przygotowane dla siebie apartamenta w pałacu Belwederskim; gdzie N. Cesarz Austryacki, przyjętym został przez JO. księcia Feldmarszałka Namiestnika Królestwa, na czele uszykowanéj przed pałacem warty honorowéj. O godzinie 3éj, u N. Państwa był obiad w pałacu Łazienkowskim, na którym znajdował się N. Cesarz Franciszek Józef, wszyscy zagraniczni książęta obecnie bawiący w Warszawie, osoby do ich dworów należące, oraz JJ. OO. Księstwo Ichmość Warszawscy.

Wczoraj o godzinie 11téj rano, J. K. W. książę Karol Pruski, przybył z Berlina do Warszawy. J. K. Wysokość jest bratem N. Cesarzowéj i Królowéj. W orszaku J. K. Wysokości, który zajął mieszkanie w Bagateli, znajdują się: JW. jenerał wojsk pruskich v. Hirschfeld, oraz adjutant hrabia von der Grube i sekretarz v. Bachman.

Wczoraj z rana na placu Ujazdowskim, odbył się przegląd wojsk wszelkiéj broni, konsystujących w Warszawie. Już wcześnie z rana piechota w ścieśnionych kolumnach, zajęła wraz z artyleryą miejsce na placu rzeczonym, a jazda uszykowaną była wzdłuż alei Ujazdowskiéj. O godzinie 1éj, N. Cesarz i Król w towarzystwie N. Gościa swojego, J. C. K. Apostolskiéj Mości, Franciszka Józefa I. Cesarza Austryackiego, przybyć raczył na miejsce parady. J. C. K. Apostolska Mość, miał na sobie wstęgę orderu S. Andrzeja; a N. Cesarz i Król, wstęgę orderu austryackiego S. Stefana. Jednocześnie Ich Cesarsko Królewskie Mości, w towarzystwie JJ. CC. WW. Wielkich książąt Mikołaja i Michała Mikołajewiczów, J. K. W. księcia Karola Pruskiego, goszczących w Warszawie książąt zagranicznych, JO. Feldmarszałka księcia Warszawskiego, Namiestnika Królestwa, piastującego godło swego dostojeństwa, to jest buławę, i ozdobionego wielką wstęgą orderu Maryi Teressy, otoczeni świetnym sztabem wojskowym, przejechali najprzód wzdłuż linij jazdy w aleach, a następnie wśród kolumn piechoty i artyleryi na placu Ujazdowskim. Jenerałowie wojsk zagranicznych, obecni na paradzie wczorajszéj, mieli na sobie ordery cesarsko-rossyjskie, a jenerałowie rosyjscy, wstęgi orderów austryackich Sgo Stefana, Leopolda i Korony żelaznéj. W miarę jak N. Cesarze przejeżdżali wzdłuż linij wojskowych, wojska prezentowały broń, okrzyki radosne rozlegały się po szeregach, a orkiestry brzmiały hymn austryacki. Po ukończeniu przeglądu, nastąpiła defilada. N. Cesarz i Król, sam objąwszy dowództwo wojska raczył wydawać rozkazy, a następnie przeprowadził oddziały przed N. Gościem swoim. Defilada trwała przeszło godzinę. N. Cesarzowa i Królowa Jejmość, w towarzystwie J. C. W. W. księżny Olgi Mikołajewnéj, niemniéj JJ. KK. WW. W. księżna Aleksandra Meklemburgsko-Szweryńska, i księżna Ludwika Niderlandzka, przybyć raczyły na plac parady, gdzie także przyjechała JO. księżna Imć Warszawska z JW. hrabiną v. Brandenburg, małżonką prezesa ministeryum stanu pruskiego, oraz damy dworu Jéj C. K. Mości.

— Podług otrzymanéj wiadomości paropływ *Kopernik*, wypłynąwszy z Gdańska dnia 18 b. m. z 4 ładownemi gabarami Ner 2, 10, 11 i 13 przyholował takowe 21go b. m. do Torunia, a zostawiwszy tamże gabary do dalszéj expedycyi, wrócił się tenże paropływ 22go b. m. po trzeci raz do Gdańska, po zabranie pozostałych trzech ładownych gabar Ner 1, 7 i 9, które następnie holować będzie do Warszawy.— Paropływ *Książę Warszawski*, przybywszy 21go b. m. do Nieszawy, zastał tamże gabary Ner 5, 6, 12 i 14, które dnia następnego przystąpią do ekspedycyi; a po ukończeniu téjże, zabrawszy z sobą tenże paropływ oznaczone gabary, jak najśpieszniéj odpłynie w dalszą drogę do Warszawy.

— Dnia 22go b. m. o godzinie 10éj rano, cała rodzina i grono przyjaciół, niemniéj znajomych ś. p. współziomka naszego Szopena, zmarłego w samym blasku i potędze sławy, napełniło kościół Śgo Krzyża, w którym za pokój duszy jego, odprawione było nabożeństwo żałobne. Na wspaniałym katafalku pąsowym, przybranym w złote ozdoby, wystawioną była takaż trumna, ów symbol spoczynku i znikomości każdego człowieka. Ciężkiéj żałobie rodziny i krewnych, po tak bolesnéj dla każdego stracie, odpowiadała żałoba obecnych, na wszystkich twarzach wyryta. W czasie wotywy żałobnéj, celebrowanéj przez JW. księdza Dekerta, prałata scholastyka kapituły archi-katedralnéj przy kościele metropolitalnym Śgo Jana, chór kleru wykonywał religijne pienia, a przy bocznych ołtarzach odprawiane były mszy św. czytane za pokój duszy zgasłego mistrza, który i po za grobem nie przestał jeszcze być chlubą rodaków.

— N. Pan w przychyleniu się do najpoddanniejszéj prośby znajdującego się w Marsylii wychodźca polskiego Felicyana Kluszyńskiego, najmiłościwiéj dozwolić mu raczył powrócić do Królestwa, bez dozwolenia mu atoli legitymowania się z pochodzenia szlacheckiego i bez uwolnienia majątku jego od konfiskaty. (K. W.)

Kronika miejscowa

Kraków 29 paźdz. Targ znaczny, żyto sprzedawano po $4\frac{1}{2}$—$4\frac{3}{4}$, pszenica $5\frac{3}{4}$—$6\frac{1}{4}$, jęczmień 3—$3\frac{1}{2}$, owsa było dużo $2\frac{1}{4}$—$2\frac{1}{3}$. Koński targ mały, ceny pozostały niezmienne.

Targ bydła był bardzo znaczny; za ciężkie woły (50—60) płacono po 85—100 złr. para; średnie (40—50) po 55—70 złr.; krowy (30—40) 25—38 złr. sztuka; cieląt było mało, po 3—4 złr.

Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

Kurs krakowski z dnia 30 paźdz. Banknoty 90.— Pruski kurant $104\frac{1}{4}$. — Imperyały ros. 34. 20. — Ruble srebrne nowe 100. Dukaty złp. 20. 6. — Listy zastawne Król. Pols. z kuponami $100\frac{2}{3}$. Listy zastawne Galicyjskie dają $96\frac{1}{4}$, żądają 97. — Cwancygiery stare $105\frac{1}{6}$, nowe $106\frac{1}{6}$.

Kurs lwowski z dnia 23 paźdz. Dukat holenderski Złr. 5 26. — Dukat austryacki 5 kr. 32. — Półimperyały ros. 9 32 kr. — Polski kurant 1 21. — Rubel sr. ros. 1 $50\frac{1}{2}$. — Galicyjskie Listy zastawne 94 złr. 30 kr.

Kurs wiedeński z dnia 28 październ. — Metaliki $93\frac{7}{8}$. — Nowa pożyczka 82. — Akcye Banku wiedeńs. 1144. — Akcye Kolei żel. $108\frac{1}{4}$. Agio od złota. $27\frac{3}{4}$. Agio od srebra 20.

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE.

DZIEŃ.	GODZINA.	STAN BAROM. w mierze paryzkiéj sprowadzony do 0° Réaumura.	STOP. CIEPŁA według Réaumura.	PRĘŻNOŚĆ pary wodnéj w powietrzu osyli z.	KIERUNEK wiatru i natężenie.	STAN ATMOSFERY.	ZJAWISKA NAPOWIETRZNE	ZMIANA TEMPERATURY w ciągu dnia od	do
29	2	27" 0.‴ 85.	† 5°. 0.	2.‴ 82	ppu.wsc. słaby	pochmurno	od 8 rano aż do 3 deszcz mgła	† 5°. 0.	† 0°. 0.
„	10	„ 1. 77.	† 2. 8.	2 48	„ „	pog. z chmu.			
30	6	„ 2. 69	0 5	1. 95	„ „	pogoda			

(*Dokończenie.*)

§ 13. Listy wyborcze najwyżéj opodatkowanych układane być mają przez Namiestnika. Do listy wyborczéj najwyżéj opodatkowanych obwodu rządowego, wciągnąć należy z ogólnie do wyboru ukwalifikowanych (§ 6), taką liczbę opłacających najwyższą kwotę w stałych podatkach, ażeby w ten sposób otrzymać przynajmniéj stósunek jednego wyborcy na sześć tysięcy dusz ogólnéj ludności, i ażeby oprócz tego stósunku, każdy obywatel państwa ogólnie do wyboru ukwalifikowany, opłacający w kraju koronnym przynajmniéj pięćset złr., uważany był jako najwyżéj opodatkowany wyborca.

§ 14. Jeżeli między najwyżéj opodatkowanymi kraju, znajduje się jakaś korporacya lub stowarzyszenie, wtedy osoba według przepisów prawa lub stowarzyszenia powołana do ich reprezentacyi, wpisaną być winna na listę najwyżéj opodatkowanych. Podobnież za duchownych, prebendy i zakłady, fundusze religijne i publiczne, z których majątku opłacanym bywa podatek stały kwalifikujący do klassy najwyżéj opodatkowanych, prawo wyboru w téjże klassie służy użytkującym z prebend i prawnym administratorom zakładów i funduszów.

§ 15. Gminy wtedy nawet, kiedy jako takie do najwyższych podatkujących należą, niemogą ani przez pełnomocników ani przez reprezentantów, swego prawa wyborczego w klassie najwyżéj opodatkownéj wykonywać.

§ 16. Listy wyborcze dla miasta Czerniowiec będą przez prezydyum gminy za udziałem jednego z Komissarzy przez Namiestnika zamianowanego, sporządzone.

§ 17. Listy wyborcze dla okręgów wyborczych innych miejsc w §fie 3cim oznaczonych, jako też dla okręgów wyborczych gmin wiejskich (§ 4ty), Starosta okręgowy z pomocą urzędów podatkowych ma gminami sporządzić, a listy pojedyńczych gmin z przyzwaniem zwierzchności gminnéj i dwóch członków wydziału gminnego, winien jest sprawdzić i stanowczo oznaczyć, celem uzupełnień i sprostowań przez niego przedsięwziąść się mających.

Z tych tak przez niego urządzonych list wyborczych pojedyńczych gmin, złożoną będzie przez niego lista główna całego okręgu.

§ 18. Każda lista wyborcza ma zawierać imię i nazwisko, wiek i zamieszkanie mającego prawo wyboru, nakoniec wysokość podatków przez niego składanych lub osobiste kwalifikacye, od których jego prawo wyborcze zawisło.

§ 19. O ile prawo wyborcze od składania pewnéj kwoty podatkowéj zawisłém jest, ten tylko ma być uważany za wyborcę, który ową kwotę podatkową w roku poprzedzającym wybory całkowicie zapłacił, a w bieżącym roku podatkowym, żadne zaległości na nim nie ciążą.

§ 20. Listy wyborcze najwyżéj opodatkowanych będą ogłaszane przez Namiestnika, a to przez umieszczenie w gazetach krajowych do publicznych ogłoszeń przeznaczonych i przez oddzielne odpisanie do każdego okręgu starościńskiego, w którego miejscu urzędowania dla publicznego przeglądu mają być złożone.

§ 21. Listy wyborcze według §fu 16go ułożone dla miasta Czernowiec, będą u burmistrza tegoż miasta do publicznego przeglądu składane.

§ 22. Listy wyborcze innych miejsc szczególnie ukwalifikowanych i oznaczonych w §fie 3cim i listy gmin wiejskich, będą do powszechnego przeglądu składane u zwierzchności tych miejsc i gmin wiejskich, równie jak główna lista okręgu wyborczego gmin wiejskich, winna być złożoną w miejscu urzędowania Starostwa okręgowego.

§ 23. Dzień składania list wyborczych ma być oznajmiony razem ze stósownym terminem reklamacyjnym w każdym okręgu wyborczym.

Namiestnik oznacza termin reklamacyjny, który niemoże być mniejszy nad trzy a większy nad 14 dni, rachując od chwili złożenia.

§ 24. Reklamacye po upływie terminu składane, odrzucają się jako spóźnione, wszakże Namiestnikowi przysłuża prawo na drodze urzędowéj zarządzać sprostowania list wyborczych aż do przyszłego terminu wyborczego.

§ 25. Do czynienia reklamacyj każdy jest upoważniony.

Mają one być tym samym organom doręczane, przez które lista była sporządzona.

O zasadzie lub bezzasadności reklamacyi względem przyjęcia niemających lub opuszczenia mających prawo wyboru, jeżeli chodzi o listy wyborcze najwyżéj opodatkowanych, albo o listy wyborcze miasta Czerniowiec ma rozstrzygać Namiestnik; jeżeli zaś idzie o listy wyborcze innych okręgów wyborczych, rozstrzyga Starosta okręgowy porozumiawszy się z właściwym przełożonym gminy i pozostawiwszy trzy dniowy termin rekursu do Namiestnika.

§ 26. Należycie ułożone listy wyborcze przeglądane są w ogólności z początkiem każdego roku podatkowego i przy rozpisywaniu wyborów powtórnych a zdarzających się co trzy lata.

§ 27. Skoro listy wyborcze po zapadłém rozstrzygnięciu względem reklamacyj na czasie podanych, zostaną ukończone, przygotować należy karty legitymacyjne, dla pojedyńczych wyborców, zamieszczając w nich numer bieżący właściwych list wyborczych, imie i zamieszkanie mającego prawo wyboru i okrąg wyborczy w którym ma wybierać, ale mają być one doręczone wyborcom dopiero w miarę rzeczywistych czynności elekcyjnych.

IV. O wybieralności.

§ 28. Ażeby być wybranym do Kuryi Sejmowéj trzeba:

a) mieć najmniéj lat 30;

b) być austryackim obywatelem przynajmniéj od lat pięciu, rachując wstecz od dnia wyborów;

c) używać w zupełności praw cywilnych i politycznych;

d) być uzdolnionym do wyboru według postanowień § 6 ad lit. *d.* lub § 7.

§ 29. Nie są wybieralnymi.

a) Wszyscy którym brakuje przymiotów wymienionych w poprzednim §fie;

b) Osoby których majątek poddany jest konkursowi, albo które po dokonanych czynnościach konkursowych nie okazały się w skutek dochodzenia bez winy; nakoniec:

c) Uznane za winne zbrodni albo przestępstwa pochodzącego z chęci zysku albo występku przeciw moralności publicznéj, albo też które skazane zostały za inne jakie przekroczenie prawa na karę najmniéj półrocznego więzienia.

§ 30. Kto jest wybieralny według postanowień §§ poprzedzających, może być wybrany na deputowanego przez każdą klassę wyborczą kraju koronnego, choćby do niego nie należał, i w każdym okręgu wyborczym, choćby w nim nie był zamieszkały.

§ 31. Zastępcy deputowanych nie mogą być wybierani.

V. O miejscach gdzie się wybory odbywają.

§ 32. Dla pojedyńczych okręgów wyborczych celem głosowania wyznaczone będą osobne miejsca wyborcze.

§ 33. Okręgiem wyborczym dla najwyżéj opodatkowanych są Czerniowce jako stolica kraju.

§ 34. Miasta: Czerniowce, Suczawa, Sereth i miasto targowe Radautz są okręgami wyborczemi dla deputowanych w tych gminach wybrać się mających.

§ 35. Na wybory innych gmin (§ 4) jako miejsce wyborów naznacza się w ogóle w każdym politycznym okręgu, rezydencya Starostwa okręgowego. Jednakowoż przysłuża Namiestnikowi prawo w obrębie tegoż samego politycznego okręgu naznaczyć wyjątkowo inne jakie miejsce wyborów.

VI. O Komissyach wyborczych.

§ 36. Osobna komissya wyborcza ustanowioną będzie dla kierunku czynności wyborczych.

§ 37. Komissya wyborcza najwyżéj opodatkowanych, składa się z komissarza rządowego jako przełożonego, którego mianuje Namiestnik i z czterech członków przez Namiestnika wybranych z klassy wyborców najwyżéj opodatkowanych.

§ 38. W mieście Czerniowcach odnośnie do postanowienia późniejszego zastrzeżonego §fem 3cim względem liczby okręgów wyborczych, utworzoną będzie jedna lub dwie komissye wyborcze. W każdym razie składać się także ma komissya wyborcza z burmistrza albo przez tegoż zamianowanego następcy, z dwóch przez niego przybranych członków rady gminnéj i z dwóch innych mających prawo wyboru w mieście, przez Namiestnika zamianowanych, następnie z komissarza rządowego delegowanego przez Namiestnika.

§ 39. W każdym okręgu wyborczym ustanowioną będzie osobna komissya wyborcza dla wyborów innych okręgów wyborczych (§ 3ci i 4ty) i takowa pod przewodnictwem komissarza rządowego składać się będzie z czterech członków wybieranych przez Starostę okręgowego z pośród przełożonych gmin lub radzców gmin, którzy do okręgu wyborczego należą; komissya z grona swego wybiera Sekretarza.

Postanowienia i uchwały komissyi wyborczych wymagają bezwzględnéj większości głosów.

§ 40. Przydani komissyom wyborczym komissarze rządowi nie mogą się mieszać do głosowania bądź przez usuwanie, albo odradzenie, bądź to przez polecanie albo przedstawianie pewnych osób, ani też jakimkolwiekbądź innym sposobem, a przy czynnościach elekcyjnych mają doglądać utrzymania spokojności i porządku, jak niemniéj przestrzegać trybu wyborczego prawnie wskazanego.

§ 41. W podobny sposób członkowie komissyi wyborczych mają się wstrzymać od wszelkiego wpływu na wota pojedyńczo głosujących.

VII. O rozpisywaniu wyborów.

§ 24. Namiestnik wzywa zazwyczaj do przygotowania wyborów, a odezwy jego w tym celu mają być ogłoszone przynajmniéj na ośm dni przed dniem wyborów w każdym okręgu wyborczym.

§ 43. W rozpisaniu wyborów trzeba oznaczyć dzień elekcyi, godzinę rozpoczęcia i czas trwania wyborów, jak niemniéj miejsce, gdzie ma się odbyć głosowanie.

Po ogłoszoném rozpisaniu wyborów (§ 27), pojedyńczy wyborcy otrzymują karty legitymacyjne (§ 27) z oznaczeniem czasu i miejsca téj elekcyi, w któréj właściwy wyborca ma mieć udział.

§ 44. Rozpisanie ogólnych wyborów dla Sejmu ma się odbyć w następny sposób: naprzód będą wybrani deputowani gmin wiejskich, następnie deputowani miast, a nakoniec deputowani najwyżéj opodatkowanych; a wybory wszystkich klass wyborczych w całym kraju w jednym i tym samym dniu odbyć się mają.

VIII. O czynności wyborów.

A) *Ogólne postanowienia.*

§ 45. W dniu wyborów na oznaczonéj godzinie i w przeznaczoném miejscu rozpocznie się czynność wyborów od ukonstytuowania komissyi wyborczéj, bez względu na liczbę wyborców przybyłych, która ma przyjąć listy wyborców i przygotowane wykazy głosowania.

§ 46. Oprócz komissyi wyborczéj, rządowego komissarza i do głosowania uprawnionych, nikomu przystęp do lokalu, gdzie wybory mają mieć miejsce, nie jest dozwolony.

Przystąpionem będzie do głosowania, skoro tylko nadejdzie godzina do tego przeznaczona. Wyborcy, którzy nadejdą po rozpoczęciu głosowania, zgłaszają się do komissyi wyborczéj i mogą jeszcze w niezamkniętém głosowaniu brać udział.

§ 47. Jeżeli kto przed rozpoczęciem głosowania zarzuty czyni przeciwko prawu brania udziału w wyborach osoby jakiéj na liście wyborców umieszczonéj, i utrzymuje, że od chwili spisania list wyborców, osoba ta jednego z warunków wymaganych aby być wyborcą, pozbawioną została, komissya wyborcza natychmiast rzecz tę bez żadnego rekursu rozstrzygnie.

§ 49. Przewodniczący komissyi wyborczéj w krótkiéj przemowie przypomni zgromadzonym wyborcom treść §§ 28, 29 i 30 prawa o wyborach, tyczącą się przymiotów wymaganych aby być wybranym, wyjaśni im tryb głosowania i liczenia głosów i napomni ich, ażeby wota swoje po wolnym namyśle, bez wszelkich samolubnych pobocznych względów składali w sposób, jaki za najstósowniejszy wedle najlepszego przekonania i sumienia swojego dla publicznego dobra poczytują.

§ 49. Głosowanie samo rozpoczyna się od tego, że członkowie Komissyi wyborczéj o ile są wyborcami, wota swoje składają.

Następnie jeden z członków Komissyi wyborczéj wzywać będzie wyborców do składania wotów z kolei, jak nazwiska ich na liście wyborczéj są wpisane.

Wyborcy, którzy po odczytaniu już swojego nazwiska na zgromadzenie przyjdą, złożą wota swoje po odczytaniu całéj listy wyborców.

§ 50. Każdy mający prawo głosowania przystępuje zwykle sam do stołu pomiędzy Komissyą wyborczą i zgromadzeniem wyborców stojącego i przy oddaniu swojéj karty legitymacyjnéj głośno i wyraźnie i z dokładném oznaczeniem nazwie tego, kogo życzy sobie mieć deputowanym.

Jeżeli na jeden okrąg wyborczy dwóch lub więcéj przypada deputowanych, wyborca tyle nazwisk wyliczy, ilu deputowanych wybranych być ma.

§ 51. Wyborcy niemowy, mogą wyjątkowo na piśmie wota składać, które w ich obecności muszą być przez jednego z członków komissyi odczytane.

§ 52. Jeżeli przy głosowaniu uczynione będą zarzuty co do tożsamości wyborcy kartą legitymacyjną opatrzonego, Komissya wyborcza natychmiast rozstrzyga bez rekursu.

§ 53. Każde ustne wotum i każde piśmienne uprawnionego do tego wyborcy, zapisane będzie w przygotowanych na to rubrykach podwójnego wykazu głosów, wraz z nazwiskiem wyborcy.

Sekretarz Komissyi wyborczéj wpisuje do jednego wykazu a równocześnie inny członek Komissyi do drugiego, który jako odpowiednia lista stanowi kontrolę wpisu.

§ 54. Wota warunkowe albo z dodatkiem poleceń dla mającego być wybranym, są nieważne.

§ 55. O ważności lub nieważności pojedynczych wotów roztrzyga natychmiast Komissya wyborcza bez rekursu.

§ 56. Głosowanie musi zwykle w każdém miejscu w ciągu dnia do wyborów przeznaczonego rozpocząć się i ukończyć.

W razie gdyby jakie okoliczności przeszkodziły rozpoczęciu, trwaniu, lub ukończeniu wyborów, czynność wyborcza może być przez Komissyą na następny dzień odroczona lub przedłużona za przyzwoleniem rządowego Komissarza, który o tém Staroście okręgowemu lub Prezesowi rządowemu doniesie. Uwiadomienie o tém wyborców ma się odbyć w sposób w miejscu używany.

§ 57. Jeżeli wszyscy wyborcy wota swoje złożyli, albo jeżeli termin dnia do głosowania naznaczony upłynął, a żaden się już wyborca nie zgłosił, przewodniczący w Komissyi wyborczéj powinien ogłosić wotowanie jako zamknięte, podwójny wykaz głosowania ma być przez Komissyą wyborczą i Komissarza rządowego podpisany i żadne dalsze wotum przed ukończeniem obliczenia dozwolone nie będzie.

§ 58. Po zamkniętém głosowaniu, Komissya w zgromadzeniu wyborczém przystępuje natychmiast do obliczania głosów i jeżeli potrzebna ilość deputowanych należycie obraną została, protokół elekcyjny ma być zamknięty, przez członków Komissyi i Komissarza rządowego podpisany, z dołączeniem spisów głosowania i listą na któréj wota obliczone zostały, zapieczętowany, opatrzony napisem oznaczającym treść i Komissarzowi rządowemu doręczony.

§ 59. W razie równości głosów w każdym razie rozstrzyga los, który ma być wyciągnięty przez prezydenta Komissyi wyborczéj.

§ 60. Po ukończoném głosowaniu, prezydent Komissyi wyborczéj oznajmia natychmiast jego rezultat.

B. *Postanowienia szczególne.*

1. Dla wyboru najwyżéj opodatkowanych.

§ 61. Deputowani najwyżéj opodatkowanych każdego okręgu wyborczego w obwodzie rządowym, w ten sposób przez zgromadzonych wyborców mają być mianowani, iż głosujący winien tyle osób wymienić, ilu ma być wybranych deputowanych z klassy najwyżéj opodatkowanych.

§ 62. Bezwzględna większość głosujących potrzebna jest do ważności wyboru. Jeżeli przy głosowaniu nie znajdzie się taka większość głosów na wszystkich deputowanych wybrać się mających, powtórne głosowanie na brakujących przedsięwzięte być ma, a gdyby i tą razą potrzebna większość się nie znalazła, do ściślejszego wyboru przystąpić należy.

§ 63. Przy ściślejszym wyborze wyborcy mają się ograniczyć na tych osobach, które przy powtórném głosowaniu otrzymały względnie najwięcéj głosów po tych, co bezwzględną większość uzyskali.

W razie równości głosów, rozstrzyga los kto przy trzeciém głosowaniu ma być uwzględniony.

Liczba osób które podać należy do ściślejszego głosowania, winna być zawsze dwa razy większą od ilości deputowanych wybrać się jeszcze mających.

Każdy głos przy trzeciém głosowaniu dany osobie nie podanéj do ściślejszego wyboru, ma być uważany za nieważny.

Jeżeli przy ściślejszym wyborze zajdzie równość głosów, los rozstrzyga.

2. Dla wyborów z miejsc osobliwie do wyborów uprawnionych.

§ 64. Każden mający prawo wyboru i głosujący w miejscach osobliwie do wyborów uprawnionych (§ 3), ma wymienić przy głosowaniu tyle ukwalifikowanych osób, ilu deputowanych w okręgu wyborczym ma być wybranych.

Bezwzględna większość złożonych wotów jest konieczna do ważności wyboru.

Kto głos swój składa, ma być zawezwany aby się stawił o późniejszéj godzinie tego samego dnia, dla powtórnego złożenia wotum w razie potrzeby.

Co do ściślejszych wyborów, do których przystąpić należy, jeżeli przy piérwszych dwóch głosowaniach nie otrzymano potrzebnéj większości, obowiązują przepisy wymienione w powyższym paragrafie.

3. Dla wyborów innych gmin.

§ 65. W okręgach wyborczych gmin wiejskich, każdy wyborca zamianuje dwie osoby.

Prosta większość przynajmniéj trzeciéj części głosujących, potrzebną jest do ważności wyborów.

Jeżeli przy piérwszém głosowaniu do takiéj większości nie przyjdzie, przystąpić należy natychmiast do ściślejszego wyboru, do którego podane być muszą osoby, które zyskały przy piérwszém wotowaniu największą ilość głosów i to w potrójnéj liczbie deputowanych wybrać się jeszcze mających.

Zresztą obowiązują i tutaj przepisy wyrażone w § 63 a odnoszące się do postępowania przy ściślejszym wyborze.

IX. O przyjęciu wyboru.

§ 66. Po zakończoném obliczeniu głosów, Komissya ma zawiadomić wybranego o zapadłym na niego wyborze z zawezwaniem, aby w ciągu przepisanego czasu oświadczył, czyli przyjmuje wybór lub nie.

§ 67. Każdemu wolno nieprzyjąć wypadłego nań wyboru.

§ 68. Jeżeli wybrany oświadczy jeszcze w dniu wyborów przed Komissyą wyborczą dopóki ta jest zebraną, że wyboru nieprzyjmuje, oświadczenie to należy wpisać do protokółu wyborczego i może być natychmiast powtórny wybór przedsięwzięty.

§ 69. W każdym razie, oświadczenie wyborcy może być przesłane Namiestnikowi w ciągu 14 dni od chwili, w któréj doręczoném mu zostało sporządzone przez Komissyą wyborczą uwiadomienie o jego wybraniu.

Ktoby zaniechał uczynić takiego oświadczenia albo przyjął pod protestacyą lub zastrzeżeniem, uważa się jako odmawiający.

W razie odmówienia Namiestnik ma natychmiast nowe wybory rozporządzić.

§ 70. Jeżeli ukwalifikowany w kilku okręgach wyborczych został wybrany, ma podobnież oświadczyć według przepisu §§ 68 i 69 względem przyjęcia lub odmówienia, a w piérwszym razie, w którym okręgu wybór przyjmuje. Kto zaś przyjął wybór w jednym okręgu, nie może go więcéj przyjmować w drugim, chociażby późniéj dopiéro dowiedział się o zapadłym na niego wyborze w drugim okręgu.

Jeżeli dwa lub więcéj razy wybrany, oświadczy że przyjmuje, ale nie wymienia okręgu w którym przyjmuje, ten okrąg należy rozumieć, w którym piérwéj został wybrany, a jeżeli podwójne wybory tego samego dnia nastąpiły, rozumieć się ma ten okręg w którym więcéj zyskał głosów.

W razie równości głosów, zażądać trzeba wyraźnego oświadczenia wybranego.

§ 71. Wybrany oświadczając że przyjmuje wybór, winien jest nadmienić, o ile to notoryjnie nie jest znaném, że posiada potrzebne kwalifikacye (§ 28) wybieralności.

§ 72. Jeżeli Namiestnik przekona się, że wybrany według § 72 nie ma kwalifikacyj wybieralności, wtedy akta elekcyi mają być przesłane Sejmowi bez certyfikatu wyborczego i ze wzmianką okoliczności (§ 29).

§ 73. Osoby które się dopuściły zbrodni, albo wykroczenia z chęci zysku lub ubliżającego publicznéj moralności, albo jeźli z powodu takowego przekroczenia zostają pod inkwizycyą, nie mają prawa zasiadać na posiedzeniach Sejmu, dopóki sędziowski wyrok nie orzecze, czyli według § 29 mogą być do Sejmu wybieralnymi lub nie.

X. O udowodnieniu albo sprawdzeniu wyborów.

§ 74. Namiestnik nakazuje wystawić i doręczyć certyfikat wyborczy deputowanemu wybranemu do Sejmu z wyjątkiem wypadków §§fami 72 i 73 przewidzianych.

Certyfikat ten upoważnia wybranego do wstępu na Sejm i uzasadnia wybór, dopóki o ważności tegoż żadna nie zachodzi wątpliwość.

§ 75. Względem ważności wyboru rozstrzyga Sejm, stósownie do czynnéj lub biernéj kwalifikacyi wyborczéj i stósownie do przepisów o postępowaniu przy wyborach podanych w Konstytucyi krajowéj i w prawie wyborczém.

Akta wyboru służą za podstawę sprawdzania tegoż i uchwały.

§ 76. Akta wyboru składają się z protokółu wyboru i głosowania, ze spisów głosowania i list obliczających przesłanych Namiestnikowi za pośrednictwem rządowych komissarzy wyborczych, z raportem dotyczącym postępowania przy wyborach i prawnéj ważności albo nieważności tychże; daléj z reklamacyi protestacyi które mogły zajść przeciw wyborom i nakoniec: z oświadczeń i późniejszych wskazówek przesłanych przez wybranych względem przyjęcia wyboru i ich wybieralności.

§ 77. Reklamacye i protestacye przeciw postępowaniu przy pojedyńczych wyborach, mają być wniesione najpóźniéj w ciągu ośmiu dni po otwarciu Sejmu; w przeciwnym razie żadnéj uwagi na nie zwracać nie należy.

Porządek dzienny Sejmu oznaczy postępowanie tegoż przy sprawdzaniu wyborów.

Dan w Naszém Cesarskiém Stołeczném i Rezydencyonalném Mieście Wiedniu, dwudziestego dziewiątego września tysiąc ośmset pięćdziesiątego roku, a drugiego panowania Naszego.

(L. S.) **Franciszek Józef**

Schwarzenberg, Krauss, Bach, Bruck, Thinnfeld, Thun, Schmerling, Csorich,

Inseraty.

Korespondencya Expedycyi "Czasu."

List z przedpłatą od hr. Rzyszczewskiego w d. 14 października posłany z Podwołoczysk, jeszcze nie nadszedł do Redakcyi.

Listu z poczty Cieszanów co do „*innych dwa ryńskich zamiast tych co nie byli przyjęte* itd.“ i co do „p. Barona“ (jakiego, jak się nazywa) zrozumieć nie mogliśmy.

W DRUKARNI CZASU.